

**Cl. Viri Valerii Andreæ Desselii In Academia Lovaniensi
Professoris Regii Erotemata Juris Canonici**

Andreas, Valerius

Coloniae, 1697

XIX. De rerum permutatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62934](#)

Quomodo finitur vel amittitur Emphyteusiss?

Si Emphyteuta non solvat canonem, vel per biennium jure Pontificio; nisi celeri satisfactione sibi providerit, & purgaverit moram: vel per triennium jure civili. Excidit quoq; emphyteuta jure suo, si emponemata seu meliorationes (id est prædium emphyteuticum, quod jam suâ culturâ fæcuadus & melius reddidit) & jus sibi competens alteri vendiderit, nullâ denuntiatione factâ a domino directo, vel factâ quidem, sed non expectato duorum mensium spatio, intra quod dominus secum delibereret, num oblato pretio velit emphyteusim recipere ad se.

d.c.pen.
c.t.ul.
h.t.l.z.C.
de jure
emphyt.

d.c.pen.
c.l.z.C.
d.t..

De rerum permutatio ne.

TIT. XIX.

Contractibus innominatisa ccensemetur: Permutatio; quæ licet proprium nomen habere videatur, non est tam illud nomine proprium contractus, quod certum contractus species & naturam significet, ut est Emilio, Locatio &c.

K 3

Quid.

Quid est permutatio?

Es contractus innominatus, quæ
convenit, ut pro re una detur alia
sive species, sive genas, sive quantitas.
Nam ita quoque contrahit permutatio
dem posse verius est, ut etiam species
pro genere, vel genus pro genere
tur, vel quantitas pro quantitate, n
luti decem modii frumenti prædicti
doliis vini.

Quæ ergo res permutari possunt?

Omnes omnino, quæ sunt in con
mercio hominum, nec permutari po
hibentur, etiam res corporales cum
corporalibus, dummodò mercem
porales sint, v.g. fundus compescias
annua.

An & res Ecclesie?

Regulariter non licet res Ecclesie
permutare, sive immobiles sint, si
mobiles, quæ servando servari po
sunt: nisi ex iusta causa, & servata se
leminata alias ad alienationem retin
Ecclesiæ requisita; quia permutatio
est species alienationis.

*Licit nem rem spiritualē permutare
pro alia re spirituali?*

Licit

Licet: veluti duæ Ecclesiæ parochiales duobus monasteriis adnexæ possunt inter se permutari, etiam permutatis earum possessionibus, & adiecta ^{c.6. in fin.} certa summa pecuniaæ ad æqualitatem ^{ne h.t.} proventuasi compendiandam.

An igitur licebit Clericis etiam beneficia sua inter se permutare?

Nequaquam: nisi auctoritate Superioris interveniente, ut Episcopi, qui cognoscat, an justa sit causa, admittendæ permutationis. Alias quamvis pro re spirituali, id est beneficio, detur aliud beneficium, similiter spirituale, habet tamen aliquid adjunctum temporale, nimirum fructus, ratione cuius tranquam adnexi etiam contrahi simoniā constat. Est enim permutatio vicina emptioni, venditioni constar autem spiritualia vendi non posse, ergo neque permutari. Constat item in rebus alienis nullam contrahi permutationem; beneficia vero non esse beneficiorum propria, sed solius Ecclesie, & ulla nudam dunit taxat concedi Clericis.

K 4

De